

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 355/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod pod sp. zn. 17 C 161/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 161/03

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Okresný súd Bratislava II (...) v konaní sp. zn.: 17 C/161/2003 zákonná sudkyňa Mgr. M. P. ktorá porušuje základné práva sťažovateľa úmyselne a cielene. Ide o čl. 48 ods. 2 keď spôsobuje prieťahy v konaní 4-roky a 9-mesiakov. Opakovane chybne rozhoduje o oslobodení od súdnych poplatkov, keď sťažovateľ je od poplatkov oslobodený zo zákona, ale sudkyňa aj tak rozhodla protizákonne a neoslobodila sťažovateľa od poplatkov, čo Krajský sud zrušil, ale dosiahla tým obťažovanie odvolacieho súdu zbytočným konaním. Toto isté vykonala sudkyňa v inom konaní 17 C/80/2005, keď až 2x neoslobodila sťažovateľa od poplatkov a 2x si vynútila odvolacie konanie o tej istej veci.

Jednoznačne je porušované právo garantované čl. 6 ods. 1 - právo na spravodlivé konanie pred objektívnym súdom podľa Dohovoru o základných právach, ktorým je Slovenská republika viazaná, ale sudkyňa P. nie.“

V máji a júni 2008 podal sťažovateľ predsedom okresného súdu a Krajského súdu v Bratislave sťažnosti na prieťahy v uvedenom konaní, avšak k náprave nedošlo.

Sťažovateľ na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom takto:

„II. A. Okresný sud Bratislava II porušuje základne práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru.

II. B. Okresný sud Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 100. 000.- Sk v lehote 15 dni od dna doručenia Nálezu Ústavného sudu.

II. C. Ústavný sud Slovenskej republiky prikazuje Okresnému sudu Bratislava II bezodkladne konať a vo veci v lehote 3 mesiace rozhodnúť.“

Sťažovateľ zároveň žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil nepriaznivou sociálnou situáciou, v ktorej sa nachádza.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd zistil, že touto sťažnosťou sa sťažovateľ domáhal opätovne vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 161/03, pričom od rozhodnutia o jeho skoršej sťažnosti (doručenej ústavnému súdu 22. decembra 2006, resp. 5. marca 2007), o ktorej ústavný súd

rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 47/08 zo 7. februára 2008 tak, že ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a v súlade so svojou doterajšou judikatúrou odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, sa podmienky nezmenili.

Aj napriek uvedenej skutočnosti bola už 8. septembra 2008 ústavnému súdu doručená ďalšia sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie rovnakého základného práva, postupom toho istého orgánu verejnej moci, v tej istej veci a za takmer rovnaké namietané časové obdobie. V tejto súvislosti ústavný súd zastáva názor, že v danom prípade ide o vec, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením zo 7. februára 2008. Obdobie siedmich mesiacov (pri namietanom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov), ktoré uplynulo od uvedeného rozhodnutia ústavného súdu do doručenia ďalšej sťažnosti sťažovateľa, považuje ústavný súd za veľmi krátke a nepodstatné na to, aby danú sťažnosť mohol vyhodnotiť ako návrh spĺňajúci podmienku prípustnosti s prihliadnutím na § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. To však neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v uvedenej veci, avšak len pri splnení všetkých zákonných predpokladov a náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej neprípustnosť (obdobne III. ÚS 3/08).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti uviedol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2008